

enig om, og det er der, saavidt jeg har lagt Mærke til, heller ikke Noget, der egentlig har udtalt sig imod; jeg vil derfor antage, at hvordan end Meningerne ellers ville dele sig paa andre Punkter, saa vil man kunne blive enig derom, og derved vil formentlig allerede Noget være vundet. Det andet Punkt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Offentligheden bør tilstedes eller udelukkes, og hvorledes man bør indrette sig, hvis man udelukker Offentligheden, er Noget, der tilstedes en overordentlig stor Mængde forskellige Oplysninger. Det er et Forhold, man kan tænke sig arrangeret paa overmaade mange forskellige Maader, og som Følge deraf forundrer det mig heller ikke, at der her idag er fremkommet meget forskellige Meninger i den Henseende. Naar jeg ved Lovforslagets Fremsettelse yttrede, at jeg havde søgt at gjøre det saa kort som muligt og derfor blandt Andet ikke i Lovforslaget havde optaget Bestemmelser om, hvilke Embeds- og Bestillingsmænd der ex officio skulle være tilstede som Vidner, saa er dette ikke saaledes at forstaa, at jeg udtalte mig imod, at det Punkt overhovedet blev Lovordnet, thi dersom der virkelig skulde være et Ønske om det, saa er det Noget, der ikke fra min Side skal møde videre Hindring; men det, jeg udtalte, var kun det, at jeg frygtede for, at dersom man vilde gaa til saadanne Detailler i det foreliggende Lovforslag, vilde det ikke saa godt lade sig gjøre paa den Maade, som her foreslaaet; det vilde ikke se saa godt ud, at saadanne Bestemmelser bleve gjorte til en Bestandel af Straffeloven, som var den Maade, jeg nærmest havde tænkt mig, idet Loven ligefrem skulde indtræde som en ny § 10 i Straffeloven istedetfor den nuværende. Saa- fald tror jeg, at man hellere maatte gjøre det til et selvstændigt Lovforslag, der forandrede Straffeloven, eller henvise disse Detailler til et særligt Lovforslag, der kunde staa som Noget, der ledjagede Straffeloven, men ikke skulde indrykkes i denne. Jeg har derfor principielt ikke Noget imod, at det ved Lov bestemmes, hvilke Embeds- og Bestillingsmænd der ex officio skulle være tilstede ved Henrettelserne, men jeg havde troet, at dette ikke var en Sag, der havde saa stor Vigtighed, at man kunde anse det for nødvendigt, at det blev bestemt ved Lov. Søvrigt skal der, som sagt, ikke fra min Side være Noget veien for det, og kan der findes en Medat- tion, som med nogenlunde Korthed kan afgive det, saa kunde det vel ogsaa lade sig gjøre, at den blev indarbejdet i selve Lovfor- slaget, men det tvivler jeg, som sagt, meget paa. Jeg vil nemlig anse det for temmelig betænkeligt, om man vilde foreskrive, at en-

hver Henrettelse skulde foregaa her i Njøben- havn eller et andet bestemt Sted i Riget. Jeg mener just ikke, at man skulde holde paa, at det skulde være paa Gjærningsstedet, den skulde foregaa, det tror jeg ikke, at man kan sige er gjældende Ret; den gjældende Ret gaar vel kun ud paa, at det skal være under den Jurisdiktion, hvor den Paagældende er dømt, og dette eller ialtfald noget Tilnænde synes jeg, at man maa blive staaende ved. Det at henbringe Enhver, der maatte blive dømt fra Livet, til Njøbenhavn, synes jeg ikke vilde være rigtig eller hensigtsmæssigt. Jeg skal blot dvæle ved en saadan Eventualitet, som at der blev Isvinter og Istransport; hvorved Forbindelsen mellem Landsdelene blev afspærret i flere Uger, i hvilket Tilfælde det ikke vilde være heldigt, om man skulde vente efter, at Pasagen blev fri igjen, eller om man af flige Grunde vilde være forhindret fra at skride til Eksekutionen. Naar man gaar ud fra, at Eksekution kan finde Sted paa forskellige Steder rundt om i Landet, saa tror jeg ikke, at det vil blive let muligt i en kort Formel at udtrykke, hvilke Embeds- og Bestillingsmænd der skulle være tilstede, fordi Forholdene i den Henseende ville stille sig noget forskjelligt paa de forskellige Steder. Jeg kan erindre, at der under Straffelovens Behandling i sin Tid her i Thinget var stillet Forslag om, at der skulde være tilstede Underdommeren, Politimesteren og Retskriverværten, men en saadan Bestemmelse er jo ikke brugelig, fordi det jo kun er et rent Skin, hvis man bilder sig ind, at man har 3 Vidner ved denne Benaevnelse. Som bekendt, er Forholdet jo saaledes de allerfleste Steder, at de 3 i Virkeligheden ere den samme Person, saaledes at man kun vilde have eet Vidne alligevel, og det vilde dog være naturligt, at der var nogle flere. Det skal jeg, som sagt, ikke dvæle længere ved. Hvis Sagen bliver behandlet i et Udvalg, maa de forskellige Meninger jo komme til at prøves der mod hinanden, og der vil der jo saa formodentlig komme til at foreligge bestemte Undringsforslag, om hvilke det vil være lettere at udtale sig end overfor Tanker, der ligesom mere improviseret og uden at være udformede i bestemte Undringsforslag fremkomme ved en 1ste Behandling. Hvad derimod det andet Spørgsmaal angaar, nemlig om dem, der ikke ex officio, dem, der udenfor Embeds- og Bestillingsmændenes Tal enten kunne eller skulle være tilstede, har jeg ganske vist meget vel været opmærksom paa det Spørgsmaal, om det var tilstrækkeligt blot at foreskrive, at disse af Kommunalbestyrelserne udpegede Mænd kunde være tilstede, om der ikke burde foreskrives, at de skulde være